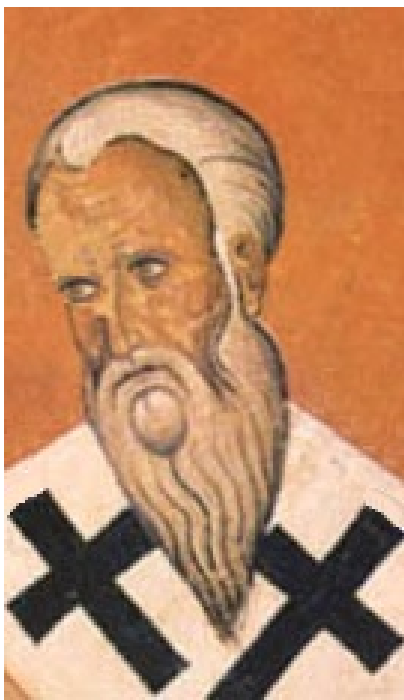

15.10.2015 г. / 07:37:53

Вяра

15.10 по еретическия, †02 октомври по църковния календар - Св. свещеномъченик Киприан Антиохийски. Св. мъченица Юстина и мъченик Теоктист войн

Житие и страдание на свети свещеномъченик Киприан и света мъченица Иустина († 304 г.)

*Свети свещеномъченик
Киприан Антиохийски.
Стара стенопис от
Аракос, о. Кипър*

При царуването на Деций в Антиохия живеел един философ и знаменит влѣхва на име Киприан, родом от Картаген. Той произхождал от нечестиви родители, които още от ранно детство го посветили на служене на езическия бог Аполон. На седемгодишна възраст бил даден на чародеите, за да изучи вълшебството и бесовската мъдрост. След десетата си година бил изпратен от родителите си за подготовка за жреческо служение на планината Олимп, която езичниците наричали жилище на боговете; там имало безбройно множество идоли, в които обитавали бесове. На тази планина Киприан изучил всички дяволски хитрости: той постигнал различни бесовски превъплъщения, научил се да изменя свойствата на въздуха, да предизвиква ветрове, гръм и дъжд, да вълнува морето, да причинява вреда на градините, лозята и нивите, да изпраща болести и язви на хората; изучил цялата пагубна мъдрост и изпълнените със зло дяволски действия. Там видял безчислени

пълчища бесове начело с княза на тъмнината, пред когото едни стоели, други служели, трети възклицавали и възхвалявали своя княз, а четвърти били изпращани в света за прелъстяване на хората. Там видял и мнимите образи на езическите богове и богини, а също и различните призраци и привидения, които се научил да призовава в строг четиридесетдневен пост; ядял след залез слънце, и то не хляб или някаква друга храна, а дъбови жълъди.

Като навършил петнадесет години, той започнал да слуша уроците на седемте велики жреци, от които възприел много бесовски тайни. После отишъл в град Аргос, където, след като послужил известно време на богинята Хера, научил много начини на прелъстяване от нейния жрец. Поживял и в Тавропол, служейки на Артемида, оттук отишъл в Лакедемон, където се научил чрез различни вълшебства и магически действия да извиква мъртъвци от гробовете и да ги заставя да говорят. На двадесетгодишна възраст Киприан дошъл в Египет, и в град Мемфис се обучавал на още по-големи чародейства и вълшебства. На тридесетата си година отишъл при халдеите, изучил от тях астрологията и като завършил учението си, се върнал в Антиохия, бидейки съвършен във всяко злодеяние. Така той станал вълшебник, чародей и душегубец, голям приятел и верен роб на адския княз, с когото беседвал лице в лице, удостоявайки се с велика чест от него, както сам открито свидетелствал за това.

- Повярвайте ми - казвал той, - аз видях самия княз на тъмнината, защото го умилостивих с жертви; аз го приветствах и говорих с него и с неговите князе; той ме обикна, хвалеше разума ми и казваше пред всички: "Това е новият Замврий, винаги готов на послушание и достоен за общение с нас!" И ми обеща да ме постави за княз след излизането от тялото, а в течение на земния ми живот - да ми помага във всичко; при това той ми даде полк бесове, които да ми служат. Когато си

тръгвах, той се обърна към мене с думите: “Бъди мъжествен, усърдни Киприане, и ме следвай, нека всички мои князе ти се удивляват”. Вследствие на това всичките му князе бяха внимателни към мене, като виждаха оказаната ми чест. Външният му вид беше подобен на цвете; главата му бе увенчана с венец, направен (не в действителност, а призрачно) от злато и блестящи камъни, поради което цялото пространство се осветяваше, а одеждата му бе изумителна. Когато се обръщаше на една или друга страна, цялото място се тресеше; множество зли духове от различни степени покорно стояха пред престола му. Тогава се отдадох изцяло на него, като се подчинявах на всяка негова заповед.

Така разказал за себе си самият Киприан след обръщането си.

Оттук е ясно какъв човек бил Киприан: като приятел на бесовете той вършел всички техни дела, прелъстявал хората и им причинявал зло. Когато живял в Антиохия, той съблазнил много хора към всякакви беззакония, мнозина погубил с отрови и чародейство, принасял в жертва на бесовете юноши и девизи. Мнозина научил на своето гибелно вълшебство: едни - да летят във въздуха, други - да плават в лодки по облаците, трети - да ходят по вода. Той бил почитан и прославян от всички езичници като най-главен жрец и най-мъдър слуга на техните мерзки богове. Мнозина се обръщали към него в своите нужди и той им помагал с бесовската сила, с която бил изпълнен: на едни съдействал в прелюбодеянието, на други в гнева, враждата, отмъщението, завистта. Киприан вече се намирал в дълбините на ада и в устата на дявола, бил син на геената, участник в наследството на бесовете и във вечната им гибел. Но Господ, Който не иска смъртта на грешника, по Своята неизказана благост и непобедимото си от човешките грехове милосърдие благоволил да потърси този погинал човек, да извлече от пропастта потъналия в адската бездна и

да го спаси, за да покаже на всички Своего милосърдие, защото няма грях, който може да победи Неговото човеколюбие. Той спасил Киприан от гибел по следния начин.

По това време пак там, в Антиохия, живеела една девица на име Иустина. Тя произхождала от родители езичници: баща ѝ бил идолски жрец на име Едесий, а майка ѝ се казвала Клеодония. Веднъж, докато седяла на прозореца в дома си, тази девица случайно чула словото на спасението от устата на минаващия край него дякон на име Праилий. Той говорел за възплъщението на нашия Господ Иисус Христос - за това, че Той се родил от Пречиста Дева и, след като извършил много чудеса, благоволил да пострада заради нашето спасение и да възкръсне от мъртвите със слава, и се възнесъл на небесата, седнал отдясно на Отца и царува вечно. Проповедта на дякона попаднала на добра почва в сърцето на Иустина и скоро започнала да дава плодове, като изкоренила тръните на неверието. Иустина поискала по-добре и по-съвършено да се поучи във вярата от дякона, но не се осмелила да го потърси, възпирана от девическа скромност. Но тя тайно ходела в Христовата църква и като слушала често словото Божие, под въздействието на Светия Дух върху сърцето повярвала в Христа. В скоро време тя убедила в това и своята майка, а по-късно привела към вярата и престарелия си баща. Като виждала разума на своята дъщеря и слушала мъдрите думи, Едесий разсъждавал сам в себе си: "Идолите са направени от човешки ръце и нямат нито душа, нито дихание, тогава, как могат да бъдат богове?" Като размишлявала за това, веднъж през нощта той видял в съня си по Божествено благоволение чудесно видение: видял величествен сонм светоносни ангели, а сред тях бил Спасителят на света Христос, Който му казал:

- Дойдете при Мене и аз ще ви дам Царството Небесно.

Като станал сутринта, Едесий отишъл с жена си и дъщеря си

при християнския епископ на име Оптат и го помолил да ги поучи в Христовата вяра и да извърши над тях свето кръщение. При това той му предал думите на дъщеря си и видяното от него самия ангелско видение. Като чул това, епископът се зарадвал на обръщането им и като го поучил в Христовата вяра, кръстил Едесий, жена му Клеодония и дъщеря му Иустина, след това ги причастил със Светите Тайни и ги отпуснал с мир. Когато Едесий се укрепил в Христовата вяра, епископът, който виждал благочестието му, го поставил за презвитер. След това, като поживял добродетелно и в страх Божий година и шест месеца, Едесий завършил живота си в светата вяра. А Иустина доблестно се подвизавала в спазване на Господните заповеди и като възлюбила своя Жених Христа, Му служела с прилежни молитви, девство и целомъдрие, пост и строго въздържание. Но врагът, който ненавижда човешкия род, като виждал чистия живот, завидял на добродетелите и започнал да вреди, и да причинява различни бедствия и скърби.

По това време в Антиохия живеел един юноша на име Аглаид, син на богати и знатни родители. Той живеел в разкош и изцяло се отдавал на суетата на този свят. Веднъж Аглаид видял Иустина, когато отивала в църквата, и бил поразен от красотата ѝ. Дяволът му внушил в сърцето му лоши намерения. Разпален от желание, Аглаид по всякакъв начин се стремил да спечели разположението и любовта на Иустина и посредством прелъстяване да склони чистата Христова агница към замислената от него сквернота. Той следял всички пътища, по които трябвало да мине девицата, и щом я срещнел, говорел съблазнителни думи, като възхвалява красотата ѝ и я прославял; той показвал любовта си към нея и се стараел да я увлече в хитро сплетената мрежа на плътския грях. Девицата се отвръщала от него и го избягвала, гнусяла се от него и не желала даже да слуша лукавите му

прелъстителни думи. Но младежът не охладнял в желанието си към девицата и изпратил човек при нея с молба да се съгласи да стане негова жена.

Тя му отговорила:

- Моят Жених е Христос; на Него служа и заради Него пазя чистотата си. Той запазва и душата, и тялото ми от всяка сквернота.

Като чул такъв отговор от целомъдрената девица, Аглаид, подстрекаван от дявола, още повече се разпалил от страст. Като не бил в състояние да я прелъсти, замислил да я похити насила. Той събрал на помощ подобни на него безразсъдни младежи и причакал девицата на пътя, по който обикновено отивала на молитва в църквата; там я срещнал, хванал я и насила я повлякъл към дома си. Тя започнала силно да вика, биела го по лицето и плюела по него. Като чули виковете, съседите изтичали от домовете си и спасили непорочната агница, света Иустина, от ръцете на нечестивия младеж, като от устата на вълк. Безчинниците се разбягали, а Аглаид се върнал посрамен в дома си. Като незнаел какво да прави по-нататък, той, с усиляването на нечистата похот в него, замислил ново зло дело: отишъл при великия вълшебник и чародей, идолския жрец Киприан, открил му скръбта си, помолил го за помощ и обещавал да му даде много злато и сребро. Като изслушал Аглаид, Киприан го утешил и обещал да изпълни желанието му.

- Аз - казал той - ще направя така, че девицата сама да търси твоята любов и да почувства към тебе страст, по-силна, отколкото твоята към нея.

Като утешил младежа с тези думи, Киприан го изпратил обнадежден. След това взел книгите по своето тайно изкуство и призовал един от нечистите духове, в който бил уверен, че

ще може бързо да разпали страст в сърцето на Иустина към този младеж. Бесът с готовност му обещал да изпълни това и горделиво казал:

- За мене това дело не е трудно, защото аз много пъти съм разтърсвал градове, събарял съм стени, разрушавал съм къщи, предизвиквал съм кръвопролития и отцеубийства, посявал съм вражда и силен гняв между братя и съпрузи и мнозина, дали обет за девство, съм довеждал до грях; на монаси, заселили се в планините и привикнали към строг пост, които никога не са и помисляли за плътта, съм внушавал блудни пожелания и съм ги учел да служат на плътските страсти; хора, разкаjali се и отвърнали се от греха, отново съм обръщал към зли дела; мнозина целомъдрени съм увлякъл в блудство. Нима няма да успея да внуша на тази девица любов към Аглаид? Но какво говоря? Сега ще покажа силата си на дело. Ето, вземи тази билкова смес (той му подал съд, пълен с някаква течност) и го дай на младежа: нека той поръси с нея дома на Иустина и ще видиш, че казаното от мене ще се сбъдне.

След тези думи бесът изчезнал. Киприан повикал Аглаид и го изпратил тайно да поръси дома на Иустина с течността от дяволския съд. Когато това било направено, блудният бяс влязъл тук с нажежените стрели на плътската похот, за да уязви сърцето на девицата с блуд и да разпали плътта с нечиста похот.

Иустина имала обичай всяка нощ да възнася молитви към Господа. И ето, когато тя, по обичая си, станала в третия час на нощта и се молела на Бога, внезапно усетила в тялото си вълнение, буря от плътска похот и пламък от геенския огън. В такава вълнение и вътрешна борба тя останала много продължително време: спомнила си младежа Аглаид и в нея се породили лоши мисли. Девицата се удивлявала и сама се срамувала от себе си, усещайки, че кръвта ѝ кипи като в котел;

сега тя мислела за това, от което винаги се гнусяла като от скверната. Но **по своето благоразумие Иустина разбрала, че тази борба в нея е възникнала от дявола; тя начаса се въоръжила с кръстното знамение, прибягнала към Бога с топла молитва и от дълбините на сърцето си викала към своя Жених Христа:**

- Господи Боже мой! Иисусе Христе! Ето, моите врагове въстават срещу мене, приготвили са ми мрежа да ме уловят и измъчват душата ми. Но аз си спомних Твоето име през нощта и се развеселих, и сега, когато те ме притесняват, аз прибягвам към Тебе и се надявам, че моят враг няма да възтържествува над мене. Защото Ти знаеш, Господи Боже мой, че аз, Твоята рабиня, съм запазила за Тебе чистотата на тялото си и на Тебе съм поверила душата си. Запази Твоята овца, добри Пастирю, не я предавай на звяра, който търси да ме погълне; дарувай ми победа над злото пожелание на плътта.

Като се помолила дълго и усърдно, светата дева посрамила врага. Победен от нейната молитва, той побягнал посрамен и отново настъпило спокойствие в тялото и сърцето на Иустина; пламъкът на желанието угаснал, борбата се прекратила, кипящата кръв се успокоила. Иустина прославила Бога и изпяла победна песен. А бесът се върнал при Киприан с печалната вест, че нищо не е могъл да постигне.

Той го попитал, защо не е могъл да победи девицата.

Бесът, макар и неохотно, му открил истината:

- Не можах да я победя, защото видях на нея някакво знамение, от което се изплаших.

Тогава Киприан призовал друг, още по-злобен бяс, и го

изпратил да съблазни Иустина. Той отишъл и направил много повече от първия и нападнал девицата с голяма ярост. Но **тя се въоръжила с топла молитва и си наложила усилен подвиг: облякла се във власеница и умъртвявала плътта си с въздържание и пост, като ядяла само хляб и вода. Като укротила по този начин страстта на плътта си, Иустина победила дявола и го прогонила с позор.** И той, подобно на първия, не успял да постигне нищо и се върнал при Киприан. Тогава той призовал един от бесовските князе, разказал му за слабостта на изпратените бесове, които не могли да победят една девица, и го молел за помощ. Той строго укорявал предишните бесове за неизкусността им в това дело и за неумението им да разпалят страст в сърцето на девицата. Като обнадеждал Киприан и му обещал по други начини да я съблазни, бесовският княз приел вид на жена и влязъл при Иустина. Той започнал благочестиво да беседва с нея, като че желаел да последва примера на добродетелния живот и целомъдрие. Беседвайки така, той попитал девицата, каква е наградата за толкова строгия живот и запазването на чистотата.

Иустина отговорила, че наградата за живеещите целомъдрено е толкова велика и неизказана, че е много удивително, как хората не се грижат ни най-малко за едно толкова голямо съкровище, каквото е ангелската чистота. Тогава дяволът, откривайки цялото си безсрамие, започнал да я съблазнява с хитри думи:

- Тогава, как би съществувал светът? Как биха се раждали хора? Нали ако Ева беше запазила чистотата си, тогава как би се умножил човешкият род? Наистина, добро нещо е съпружеството, което Сам Бог е установил; Свещеното Писание също го възхвалява, казвайки: "Бракът е нещо честно у всички, и брачното легло - чисто". Нали и много Божии светии са били свързани с брак, който Господ е дал на хората

за утешение, за да се радват на своите деца и да възхваляват Бога?

Като слушала тези думи, Иустина разпознала хитрия прелъстител - дявола, и го победила по-изкусно от Ева. Без да продължава беседата, тя начаса прибегнала към защитата на Господния Кръст и положила честното му знамение на лицето си, а сърцето си обърнала към Христа, своя Жених. И дяволът веднага изчезнал с още по-голям позор, отколкото първите два бяса.

С голямо смущение гордият бесовски княз се върнал при Киприан. Последният, като узнал, че и той нищо не е успял да направи, казал на дявола:

- Нима и ти, силни княже, който си по-изкусен от другите в това дело, не си могъл да победиш девицата? Кой от вас може да направи нещо на това непобедимо девическо сърце? Кажете ми с какви оръжия се бори тя и как успява да направи немощна крепката ви сила?

Победен от Божията сила, дяволът неохотно признал:

- Ние не можем да гледаме кръстното знамение и бягаме от него, защото то ни изгаря като огън и ни прогонва далече.

Киприан възнегодувал срещу дявола за това, че го посрамил, и хулейки беса, казал:

- Каква е вашата сила, щом и една слаба девица ви побеждава!

Тогава дяволът, като желаел да утеши Киприан, предприел още един опит: той приел образа на Иустина и отишъл при Аглаид с надеждата, че приемайки го за истинската Иустина, младежът ще удовлетвори желанието си и така нито неговата

бесовска слабост ще се открие, нито Киприан ще бъде посрамен. И ето, когато бесът влязъл при Аглаид в образа на Иустина, той скочил от радост, изтичал към мнимата девица, прегърнал я и започнал да я целува, казвайки:

- Колко е хубаво, че си дошла при мен, прекрасна Иустина!

Но още щом младежът произнесъл думата “Иустина”, бесът начаса изчезнал, защото не можел да понесе дори и името на девицата. Младежът силно се изплашил, изтичал при Киприан и му разказал за случилото се. Тогава Киприан с помощта на своето вълшебство му придал вид на птица, направил го способен да лети във въздуха и го изпратил в дома на Иустина, като го посъветвал да влезе в стаята през прозореца. Носен от беса по въздуха, Аглаид долетял във вид на птица до дома на Иустина и поискал да кацне на покрива. Но в този момент Иустина случайно погледнала през прозореца на стаята си. Като я видял, бесът оставил Аглаид и побягнал. Заедно с това изчезнал и призрачният образ на Аглаид, в който той изглеждал като птица, и младежът едва не се пребил, летейки надолу. Той се хванал с ръце за края на покрива и като се държал за него, увиснал, и ако не бил спуснат оттук на земята по молитвите на света Иустина, той, нечестивият, би паднал и би се пребил. Така, без да постигне нищо, младежът се върнал при Киприан и му открил мъката си. Като се видял посрамен, Киприан силно се опечалил и замислил сам да отиде при Иустина, надявайки се на силата на своето вълшебство. Той се превръщал и в жена, и в птица, но още преди да успее да стигне до вратите на дома, призрачното подобие веднага изчезвало и той се връщал със скръб.

След това Киприан започнал да отмъщава за своя позор и предизвиквал с вълшебствата си различни беди над дома на Иустина и в домовете на всичките ѝ сродници, съседи и познати, както някога дяволът на праведния Иов. Той убивал

добитъка им, поразявал слугите им с язви, с което им причинявал голяма мъка. Киприан поразил с болест и самата Иустина и тя лежала в постелята, а майка плачела за нея. Иустина утешавала майка си с думите на пророк Давид: “Няма да умра, но ще живея и ще разгласям делата Господни”.

Киприан, вследствие на неукротимата си ярост и голямото си посрамване, по Божие допущение причинил беди не само на дома на Иустина и сродниците ѝ, но и на целия град. Появили се язви по животните и различни болести сред хората; и по бесовско действие бил пуснат слух, че великият жрец Киприан наказва града заради съпротивата на Иустина. Тогава почетните граждани дошли при нея и я подтиквали да не оскърбява повече Киприан и да се омъжи за Аглаид, за да се избегнат още по-големите беди на целия град. Тя успокоявала всички и казвала, че скоро всички беди, причинени от Киприан с помощта на бесовете, ще престанат. Така и станало. Когато света Иустина усърдно се помолила на Бога, веднага се прекратили всички бесовски действия; всички се изцелили от язвите и оздравели от болестите. Когато настъпила тази промяна, хората прославяли Христа, а над Киприан и неговата вълшебна хитрост се надсмивали, така че той от срам вече не можел да се покаже сред хората и избягвал да се среща дори и с познатите си. След като се убедил, че нищо не може да победи силата на кръстното знамение и Христовото Име, Киприан дошъл на себе си и казал на дявола:

- О, губителю и прелъстителю на всички, източник на всяка нечистота и сквернота! Сега познах твоята немощ. Защото, ако ти се боиш дори и от сянката на кръста и трепериш пред Христовото Име, какво ще правиш, когато Сам Христос дойде при тебе? Ако ти не можеш да победиш осеняващите се с кръста, то кого ще успееш да изтръгнеш от Христовите ръце? Сега разбрах какво

нищожество си; ти нямаш сили дори да отмъстиш! А аз, нещастният, те послушах, прелъстих се и повярвах на твоята хитрост. Отстъп от мене, проклети, отстъпй, защото аз трябва да умолявам благочестивите християни да ме помилват. Трябва да се обърна към благочестиви хора, които да ме избавят от гибел и да се погрижат за моето спасение. Махни се, махни се от мене, беззаконнико, враже на истината, противнико и ненавистнико на всяко добро.

Като чул това, дяволът се нахвърлил върху Киприан, за да го убие, нападнал го и започнал да го бие и души. Като не намирал никъде защита и не знаел как да си помогне и да се избави от страшните бесовски ръце, Киприан, едва жив, си спомнил за знамението на светия кръст, със силата на което Иустина се противяла на цялата бесовска сила, и възкликнал:

- Боже на девицата Иустина, помогни ми!

След това вдигнал ръка и се прекръстил, и дяволът начаса отскочил от него като стрела, пусната от лък. Киприан се окуражил и като призовавал Христовото име, се осенявал с кръстното знамение и упорито се противял на беса, проклинал го и го укорявал. А дяволът като стоял далече от него и не смее да се приближи поради страх от кръстното знамение и Христовото Име, всякак заплашвал Киприан и казвал:

- Христос няма да те избави от ръцете ми!

След дълги и яростни нападения срещу Киприан бесът заревал като лъв и се отдалечил.

Тогава Киприан взел всичките си магьоснически книги и отишъл при християнския епископ Антим. Той паднал в нозете на епископа, умолявал го да прояви милост към него и да извърши над него свето кръщение. Като знаел, че Киприан е велик и страшен за всички вълшебник, епископът помислил,

че той е дошъл при него с някаква хитрост, поради което му отказал с думите:

- Много зло вършиш между езичниците; остави християните на мира, иначе в скоро време ще погинеш.

Тогава Киприан със сълзи изповядал всичко на епископа и му предал всичките си книги за изгаряне. Като видял неговото смирение, епископът го поучил в светата вяра, след това му заповядал да се готви за свето кръщение и изгорил книгите му пред всички вярващи граждани.

Киприан си тръгнал от епископа със съкрушено сърце и плакал за греховете си, посипал главата си с пепел, искрено се каел, и призовавал Истинния Бог за очистване на беззаконията си. Като дошъл на другия ден в църквата, той слушал словото Божие с радостно умиление, стоейки сред вярващите. Когато дяконът заповядал на оглашените да излязат навън, възгласяйки: "Оглашени, излезте" - и някои вече излизали, Киприан не искал да излезе и казал на дякона:

- Аз съм Христов раб, не ме изгонвай оттук.

Дяконът му казал:

- Тъй като над тебе още не е извършено свето кръщение, ти си длъжен да излезеш от храма.

На това Киприан отговорил:

- Жив е Христос, моят Бог, Който ме избави от дявола, запази девицата Иустина чиста и ме помилва; няма да ме изгониш от църквата, докато не стана съвършен християнин.

Дяконът казал за това на епископа, а последният, виждайки усърдието на Киприан и предаността му към Христовата вяра, го повикал при себе си и веднага го кръстил в името на Отца и Сина, и Светия Дух.

Като узнала за това, света Иустина благодарила на Бога, раздала много милостиня на бедните и направила приношение в църквата. На осмия ден епископът поставил Киприан за четец, на двадесетия за иподякон, на тридесетия за дякон, а след година го ръкоположил за свещеник. Киприан изменил целия си живот, с всеки изминат ден увеличавал подвизите си и постоянно оплаквайки предишните си зли дела, се усъвършенствал и се издигал от добродетел към добродетел. Скоро бил поставен за епископ и в този сан водел такъв свят живот, че можел да бъде сравняван с много велики светии; при това ревностно се грижел за повереното му Христово стадо. Светата девица Иустина поставил за дякониса, а след това ѝ поверил девически манастир и я поставил за игумения над други девици християнки. Със своето поведение и наставления той обърнал много езичници и ги спечелил за Христовата Църква. Така в тази страна идолослужението започнало да се прекратява и Христовата слава се увеличавала.

Като виждал строгия живот на свети Киприан, грижите му за Христовата вяра и за спасението на човешките души, дяволът скърцал със зъби срещу него и подтикнал езичниците да го оклеветят пред управителя на източната страна за това, че е посрамил боговете, отвърнал е много хора от тях, а враждебния на боговете Христос прославя. И ето, много нечестивци дошли при управителя Евтолмий, владеещ тези страни, и клеветели Киприан и Иустина, като ги обвинявал в това, че са враждебно настроени и към боговете, и към царя и всички власти, че смушават народа, прелъстяват го и го водят след себе си, учат го да се покланя на разпнатия Христос. При това те молели управителя да предаде Киприан и Иустина на смърт. Като изслушал молбата им, Евтолмий заповядал да хванат Киприан и Иустина и да ги затворят в тъмница. След това, отивайки в Дамаск, той ги взел със себе си, за да бъдат осъдени. Когато довели Христовите затворници пред съда, той

попитал Киприан:

- Защо измени предишната си славна дейност, когато беше знаменит слуга на боговете и привеждаше много хора към тях?

Свети Киприан разказал на управителя как е познал немоцта и лукавството на бесовете и е разбрал Христовата сила, от която бесовете се боят и треперят, как изчезват от знамението на честния кръст, обяснил и причината за обръщането си към Христа, за Когото показал готовност да умре. Мъчителят не възприел думите на Киприан в сърцето си и като не могъл да им отговори, заповядал да закачат светеца на дърво и да стържат тялото му, а света Иустина да бият по устата и очите. През цялото време на дългите мъчения те непрестанно изповядвали Христа и с благодарност претърпявали всичко. След това мъчителят ги затворил в тъмница и се опитал с ласкави увещания да ги върне към идолопоклонството. Когато се оказало, че не е по силите му да ги убеди, заповядал да ги хвърлят в един котел; но кипящият котел не им причинил никаква вреда и те като на прохладно място славели Бога. Като видял това, един идолски жрец на име Атанасий казал:

- В името на бог Асклепий, аз също ще се хвърля в този огън и ще посрамя тези вълшебници.

*Мъченичество на свети
Киприан. Фрагмент от
миниатюра в стара
ромейска минология.
Константинопол*

Но още щом огънят се докоснал до него, той веднага умрял. Когато видял това, мъчителят се изплашил и като не желал повече да ги съди, изпратил мъчениците при управителя Клавдий в Никомидия, описвайки всичко, което се случило с тях. Управителят ги осъдил на посичане с меч. Когато били доведени на мястото на наказанието, свети Киприан помолил да му дадат малко време за молитва, за това да бъде посечена най-напред Иустина: той се опасявал, че девицата може да се изплаши при вида на смъртта му. Тя радостно преклонила главата си под меча и се представила пред своя Жених, Христа. Като видял невинната смърт на мъчениците, един човек на име Теоктист изпитал жал към тях, сърцето му се разгоряло от любов към Бога и той паднал в нозете на свети Киприан, и целувайки ги, се обявил за християнин. Заедно с Киприан той веднага бил осъден на посичане.

Така те предали душите си в Божиите ръце, а телата им лежали непогребани шест дни. Някои от странниците, които били там, тайно ги взели и ги отнесли в Рим, където ги предали на една добродетелна и свята жена на име Руфина, родственица на кесаря Клавдий. Тя погребала с чест телата на светите Христови мъченици: Киприан, Иустина и Теоктист. При гробовете им ставали множество изцеления на прибягващите към тях с вяра. По молитвите им Господ да изцели и нашите телесни и душевни страдания! Амин.

Тропарь священномученика Киприана и мученицы Иустины

глас 4

И нравом причастник,/ и престолом наместник апостолом быв,/ деяние обрел еси, богодухновенне,/ в видения восход:/ сего ради, слово истины исправляя,/ и веры ради пострадал еси даже до крове,/ священномучениче Киприане,/ моли Христа Бога// спастися душам нашим.

Кондак священномученика Киприана и мученицы Иустины

глас 1

От художества волшебнаго обратився, богомудре,/ к познанию Божественному,/ показался еси миру врач мудрейший,/ исцеления даруя чествующим тя, Киприане со Иустиною:/ с неюже молися Человеколюбцу Владыце// спасти души наша.

(Обърнал се от магьосническото изкуство към Божественото познание, си се явил в света като премъдър лекар, даряваш изцеление на честващите те, Киприане с Иустина: с нея моли Владиката Човеколюбец да спаси нашите души.)

Молитва священномученику Киприану

О, святой угодниче Божий, священномучениче Киприане, скорый помощниче и молитвенниче о всех к тебе прибегающих! Приими от нас, недостойных, хваление сие; испроси у Господа Бога в немощех укрепление, в печалех утешение и всем вся полезная в жизни нашей; вознеси ко Господу благомошную твою молитву, да оградит нас от падений греховных, да научит нас истинному покаянию, да избавит нас от пленения диавольскаго и всякаго действия духов нечистых и укротит обидящих нас. Буди нам крепкий поборник на вся враги видимыя и невидимыя; подаждь нам терпение в искушениях и в час кончины нашея яви нам заступление от истязателей на воздушных мытарствех; да водимии тобою, достигнем Горняго Иерусалима и сподобимся в Небесном Царствии со всеми святыми славить и воспевати пресвятое имя Отца и Сына и Святаго Духа во веки веков. Аминь.

Молитва святым Киприану и Иустине

О, святии священномучениче Киприане и мученице Иустина! Внемлите смиренному молению нашему. Аще бо временное житие ваше мученически за Христа скончали есте, но духом от нас не отступаете есте, присно по заповедем Господним шествовати нас научающе и крест свой терпеливо нести нам пособствующе. Се, дерзновение ко Христу Богу и Пречистей Его Матери стяжали есте. Темже и ныне будите молитвенницы и ходатаи о нас, недостойных (имя рек). Будите нам заступницы крепции, да заступлением вашим сохраняеми невредимы от бесов, волхвов и от человек злых пребудем, славяще Святую Троицу, Отца и Сына и Святаго Духа, ныне и присно, и во веки веков. Аминь.

ЧЕТИ-МИНЕНТЕ

Канон священномученику Киприану и мученице Иустине

глас 4

Песнь 1

Ирмос: Моря чермную пучину/ невлажными стопами/
древний пешешествовав Израиль,/ крестообразными
Моисеевыми руками/ Амаликову силу в пустыни победил есть.

Припев: Священномучениче Киприане и мученице Иустино, молитесь Бога о нас.

С Премирными чинми ныне водворяясь, о священная и
Божественная главо,/ с Небесе призри на благочестно поющая
тя/ и твоими молитвами сохраняй.

Во мраце неведения, преподобне, люте одержим/ и
душегубными страстями плоти невоздержанием ты
разжигаем,/ преложение преславно обрел еси внезапно,
всеблаженне.

Слава: Губителей убо на седалищи прежде, отче, седел еси/
и на седалищи пресвитеров паки Христа прославил еси,/
изменився явленно Владычнею Божественною благодатию.

И ныне: Дева по рождестве пребыла еси:/ Самого бо
рождши Творца всех и Господа,/ необычно и странно нам
явльшася телом,/ Богородительнице Мати Приснодево.

Песнь 3

Ирмос: Веселится о Тебе Церковь Твоя, Христе, зовущи:/ Ты
моя крепость, Господи,/ и прибежище, и утверждение.

Припев: Священномучениче Киприане и мученице Иустино, молитесь Бога о нас.

Яко Павел, ко Христу/ душевную любовь преложив,
Киприане всеумудре,/ того ученик был еси.

Обручает ти Христос,/ вместо риз страстных одеяние славы
даруя/ и возродения одежду.

Слава: Поустник постнический прежде бывый терпелив,/
послежде, Киприане всехвальне,/ свидетель Истины был еси.

И ныне: Господьственно и истинно Тя, Богородицу, вернии
почитаем,/ Ты бо Бога родила еси,/ плоть бывша,
Всенепорочная.

Господи, помилуй, трижды.

Седален, глас 8. Подобен: Премудрости:

Наказан в прелести прилежно,/ яко Павел, зван бысть с
Небесе,/ Крестом наставляем к свету знания,/ честныя бо девы
любвию разжигаем,/ тоя ради сочетался еси Зиждителю
человеков. / Тем обличив немощь вражию,/ с нею сподобился
еси лику мучеников,/ Киприане, архиереев удобрение,/ моли
Христа Бога грехов оставление подати/ чествующим любвию
святую память твою.

Слава, и ныне, Богородичен: В напасти многоплетенная
впад/ от враг видимых и невидимых,/ бурею одержим
безчисленных согрешений моих,/ и, яко к теплomu
заступлению и покрову моему, Чистая,/ ко пристанищу
притекаю Твоя благодати. / Темже, Пречистая, из Тебе
Воплощенному без семени/ молися прилежно о всех рабах
Твоих,/ непрестанно молящих Ти ся, Богородице Пречистая,/
молящи Его присно согрешений оставление даровати/
воспевающим достойно славу Твою.

Песнь 4

Ирмос: Вознесена Тя видевши Церковь на Кресте,/ Солнце праведное,/ ста в чине своем,/ достойно взывающи:/ слава силе Твоей, Господи.

Припев: Священномучениче Киприане и мученице Иустино, молитесь Бога о нас.

Возбнув, Богогласе, от неистовства перваго,/ демонскую лесть и душетленную прелесть всю обличил еси и, радуяся, взывал еси:/ слава силе Твоей, Господи.

Доблественно Иустина укрепляема/ и Чистую Деву и Обрадованную зело молящи,/ сетей избеже и козней же вражиих.

Слава: Укрепляема верою твоего Жениха/ и Крестною силою одеяна,/ демоны неятна, вопиющи, пребыла еси:/ слава силе Твоей, Господи.

И ныне: Иже естеством свободен сый,/ образом раба обнища богатством благодати, Мати Приснодево,/ из Тебе по Ипостаси все приемь человечество.

Песнь 5

Ирмос: Ты, Господи, мой свет,/ в мир пришел еси. / Свет Святыи, обращаи из мрачна неведения/ верою воспевающих Тя.

Припев: Священномучениче Киприане и мученице Иустино, молитесь Бога о нас.

Поборницу имущи яже Чистую Богоматерь, обогащися, Иустино,/ честное девство сохранила еси невредно.

Одушевленный Христов и краснейший образ,/ почтим Иустину,/ сокровенную доброту и некрадомое возложение.

Слава: Невеста Христова присная и нескверная,/ страданием и пощением восприемши,/ праведно сугуб венец носит.

И ныне: Ум Ангельский и человеческий не может сказать/ неизреченного и преславного чудесе Рождества Твоего,/ Всечистая.

Песнь 6

Ирмос: Пожру Ти со гласом хваления, Господи,/ Церковь вопиет Ти,/ от бесовския крове очищися,/ ради милости от ребр Твоих/ истекшею Кровию.

Припев: Священномучениче Киприане и мученице Иустино, молитесь Бога о нас.

Злобы дна преисподняго дошел еси,/ к крайнейшей же паки добродетели, отче,/ возшел еси на высоту,/ преславно изменився Божественным Крещением.

Был еси слугитель демонов первее,/ но Христов Богоявленный ученик показался еси,/ присною любовию желание возлюбив последнее.

Слава: Многия ты Владыце привел еси мученики,/ куплей величайшую являя,/ кровию малейшею Царство Небесное, Богомудре, купити.

И ныне: Расторгни моя пленицы согрешений, Богоневесто, греховнаго закона,/ Жизни законом свободу дарующи,/ Владыку закона рождшая.

Господи, помилуй, трижды. **Слава, и ныне:**

Кондак, глас 1. Подобен: Лик Ангельский:

От художества волшебнаго обратився, Богомудре,/ к познанию Божественному,/ показался еси миру врач

мудрейший,/ исцеления даруя чествующим тя, Киприане со Иустиною:/ с неюже молися Человеколюбцу Владыце/ спасти души наша.

Икос:

Целений твоих, святе, дарования мне низпослав,/ и недугующее мое сердце гноем греховным/ молитвами твоими исцели,/ яко да слово пения от скверных устен моих ныне принесу ти/ и воспою болезни твоя, яже показал еси, священномучениче,/ покаянием добрым и блаженным и Богу приближающимся. / Того бо удержан рукою,/ направился еси, яко по лестнице, к Небесным,/ непрестанно моляся спасти души наша.

Песнь 7

Ирмос: Спасый во огни Авраамския Твоя отроки/ и, халдеи убив,/ яже правда праведно уловляше,/ препетый Господи,/ Боже отец наших, благословен еси.

Припев: Священномучениче Киприане и мученице Иустино, молитесь Бога о нас.

На священноначальство вшед,/ священнейший образ священноначальником себе и правило явил еси, взывая:/ препетый Господи, Боже отец наших, благословен еси.

Живоначальные тебе десницы истинно изменение, отче, нашедшее,/ мудра ты сотвори Боговещателя, поюща:/ препетый Господи, Боже отец наших, благословен еси.

Слава: Оружие непобедимое нам на противнаго, блаженне, ты явился еси,/ того обличая лести, поющим:/ препетый Господи, Боже отец наших, благословен еси.

И ныне: Небеснии лица и Пренебеснии собори/ песнословят из Тебе, Богородице, Рожденнаго, зовуще:/ препетый Господи,

Боже отец наших, благословен еси.

Песнь 8

Ирмос: Веселися, Иерусалиме, торжествуйте, любящий Сиона:/ царствуй бо во веки, Господь Сил прииде. / Да благоговеет вся земля от Лица Его/ и да вопиет:/ благословите, вся дела Господня, Господа.

Припев: Священномучениче Киприане и мученице Иустино, молитесь Бога о нас.

Премудро еллинския мудрости небрегл еси, славне,/ апостолов же Божественное вещание, Духом бряцаемо, отче,/ и огненными языки ясно изглашаемо, вопиял еси:/ благословите, вся дела Господня, Господа.

Востекл еси на высокая и премирная светло селения,/ Христу кровию, яко жертвою непорочною, приносим, отче,/ заклание живо, приятно и благоугодно, воспевая:/ благословите, вся дела Господня, Господа.

Слава: Побеждаеми от в тебе всельшиися благодати,/ демонстии полцы отгоняются и отбегают страсти недугующих, Богомудре,/ вернии же Божественного света насыщаемся, вопиюще:/ благословите, вся дела Господня, Господа.

И ныне: Ликует со Ангельскими, Пречистая, силами о Рождестве Твоем, Богомати,/ и Богородицу верою Тя именующии:/ Ты бо Владыку и Избавителя нам родила еси, Емуже поем:/ благословите, вся дела Господня, Господа.

Песнь 9

Ирмос: Ева убо недугом преслушания/ клятву вселила есть,/ Ты же, Дево Богородице,/ Прозябением чревоношения миру благословение процвела еси,/ тем Тя вси величаем.

Припев: Священномучениче Киприане и мученице Иустино, молитесь Бога о нас.

Свыше нас, благочестно поющих тя, назираеши
Божественною благодатию,/ твоими молитвами,
Богоглагольниче, и оружием благоволения венчаяя,/ мир и
спасение даруй нам,/ яко священноначальник
божественнейший.

Течение исцелений обильно персть твоя любящим тя
воздаст;/ тебе же, Киприане, жены Богоносны яко
Божественно сокровище приемлют/ и усердно являют
сокровеннаго,/ да вси тебе насладимся.

Слава: Направить наше ко Христу, пребогате, шествие
деянием,/ и Богоугодным житием, и чистейшим очищением/
сущо Божию тихость умоли, яко иерарх сострадательнейший.

И ныне: Укрепи нашу душевную немощь, Богомати, силою
Твоею,/ разреши тяготу, Пресвятая, налагаемую рабом Твоим,/
миру правды Солнце несказанно возсиявшая.

Светилен. Подобен: Жены, услышите:

В волхвах несосужденна и единого пребольша,/ пременшаго
нрав и попавившаго книги, наставляющия ко прелести,/ и
свидетельства венец страннолепно приемшаго,/ Киприана
похвалим, страдальцев зеркало.

Слава, и ныне: Древле божества надеждею прельстивый мя
злокозненный,/ плотным предложением премудренно паки
прельщается от Девы Возсиявшаго;/ и сие осуждение плотное
плотию разрешился,/ смерти умертвившейся.

Акафист священномученику Киприану и

свѣтой мученице Иустине

Кондак 1

Избраннии чудотворцы и скории заступницы,
священномучениче Киприане и мученице Иустино, яко
имущии велие дерзновение ко Господу и выну Престолу Его
предстоящии, предстательством вашим от всяких нас бед
свободите и наследники Царствия Небеснаго соделайте,
похвальное пение вам приносящих: Радуйтесь, Киприане и
Иустино, скории помощницы и молитвеницы о душах наших.

Икос 1

Ангельския силы удивишася, како вы, Киприане и Иустино,
от бездушных богов отвратившеся и в Бога Жива уверовавше,
познанием истины Божественныя обрели есте ангельское
безстрастное житие. Мы же, сему дивящеся, вопием вам
таковая:

Радуйтесь, твердостью вашея веры во Христа Ангелы
удивившии.

Радуйтесь, вхождением на брак Агнчий лик святых
возвеселившии.

Радуйтесь, яко за Христа мужественно пострадали есте.

Радуйстєя, яко за исповедание Его венцы нетленнии прияли
есте.

Радуйтесь, на небесех ныне пред Престолом Божиим
предстоящии.

Радуйтесь, о спасении душ наших Господа умоляющии.

Радуйтесь, Киприане и Иустино, скории помощницы и
молитвеницы о душах наших.

Кондак 2

Видя суету идольскаго нечестия, к познанию Божественному от художества волшебнаго отвратился еси, Киприане, душу свою от гибели вечныя исхищая. Ныне же, у Престола Божия во славе небесней предстоя, молися Человеколюбцу Владыце спасти души наша, поющих Ему: Аллилуиа.

Икос 2

Разумом истиннаго богопознания свыше наставляемый, чародейства и волхвования отвратился еси, Киприане, и слезным покаянием страсти своя угасил еси; уведев же, яко имене Христова и Креста Животворящаго бесы трепещут и козни вражия разрушаются, в храм Божий на служение Ему притекл еси. Темже, усердие твое похваляюще, взываем сие:

Радуйся, хитрости демонския мужественно отвергнувый.

Радуйся, козни их пагубныя яко паучину растерзавый.

Радуйся, прелести служения его небоязненно обличивый.

Радуйся, змия лукаваго пред всеми посрамивый.

Радуйся, яко тобою бесы отгоняются.

Радуйся, яко тобою болезни телесныя и душевныя исцеляются.

Радуйтеся, Киприане и Иустино, скории помощницы и молитвеницы о душах наших.

Кондак 3

Силою Вышняго укрепляема, семена веры спасительныя в сердце своем восприяла еси, Иустино: ты бо проповеди диакона Праилия о Господе Иисусе Христе, рождшемся от Пречистыя Девы Марии, страдавшем, и погребенном, и

разрушившим смертью смерть, внимая, добрый плод в души своей возрастила еси, терния неверия искореняя, и Богу вопия: Аллилуиа.

Икос 3

Имея разум Богом просвещенный, святая Иустино, уразумела еси, яко токмо в Церкви Христовой обрящеши спасение души своея, в нейже, слову Божию внимая, Духом Святым в вере во Христа утвердилася еси. Таковому Божию благоволению о тебе радуясь, воспеваем ти сице:

Радуйся, звездо, во тьме языческаго нечестия возсиявшая.

Радуйся, светом благочестивыя веры просветившаяся.

Радуйся, благодатию Духа Святаго душу твою исполнившая.

Радуйся, Жениху Небесному девство свое обручившая.

Радуйся, Сладчайшаго Иисуса невесто прекрасная.

Радуйся, великою во Царствии Небеснем нареченная.

Радуйтеся, Киприане и Иустино, скории помощницы и молитвеницы о душах наших.

Кондак 4

Бури греховныя избегая, ко Христу пришел еси и всего себе, яко жертву благовонную, Спасителю нашему принесл еси, богомудре Киприане, твердое бо намерение в сердце своем приял еси: Крещением святым душу свою убелити, верным последователем Господу быти и во вся дни живота своего воспевати Ему: Аллилуиа.

Икос 4

Слышаще отречение твое от служения врагу рода

человеческого и видяще благое намерение твое во Христа
облещися и совершенным христианином быти, епископ Анфим
абие крести тя, Киприане, и чтецом во храме Божиим постави.
Мы же, радуящиеся таковому твоему обращению ко Христу,
поем ти таковая:

Радуйся, яко Господа всею душою возлюбил еси.

Радуйся, яко христианином истинным быти возжелел еси.

Радуйся, святое Крещение с благоговением приявый.

Радуйся, Духа Святаго жилище себе сотворивый.

Радуйся, Господом свыше просвещенный.

Радуйся, епископом в вере Христовой наставленный.

Радуйтеся, Киприане и Иустино, скории помощницы и
молитвеницы о душах наших.

Кондак 5

Боготечною стезею устремилася еси и тихаго пристанища
достигла еси, святая мученице Иустино: ты бо светом истины
Божественныя родители твоя Едесия и Клеодонию
просветивши, купно с ними святое Крещение от епископа
Онтата прияла еси, да Христу угодна будеши и возможеши
невозбранно пети Ему: Аллилуиа.

Икос 5

Видяще премногую добродетель отца твоего Едесия, постави
его святитель Божий во пресвитера, да добродетельным
житием и иных ко Христу приведет; тебе же, достоблаженная
Иустино, достойную дочь его, паче всего Христа
возлюбившую и в соблюдении заповедей Его добре
подвизавшуюся, почитаем звании сими:

Радуйся, красотою душевною просиявшая.

Радуйся, девство непорочное в дар Богу принесшая.

Радуйся, благовестнице Евангелия богомудрая.

Радуйся, заповедей Господних проповеднице усердная.

Радуйся, подвижнице Божия, постом и молитвою
воспитанная.

Радуйся, голубица непорочная, кротости и незлобия
преисполненная.

Радуйтесь, Киприане и Иустино, скории помощницы и
молитвеницы о душах наших.

Кондак 6

Проповедник истины Христовы явился еси,
священномучениче Киприане, темже Человеколюбец Господь,
Иже хотяй всем спастися, дарова нам тебе дивнаго
молитвенника, целителя и защитника от духов злобы
поднебесных: ты бо дела и словесы твоими приводиши многия
к покаянию и греховныя жизни исправлению, научая всех пети
Богу: Аллилуиа.

Икос 6

Возсиял еси, яко светило светозарное, просвещающее светом
богопознания всех, во тьме неверия сущих, святителю
Киприане, понеже молитве твоей никияже чародеяния, от
лукавых бесов и злых человек исходящая, противостати не
могут: обаче силою Божиею разрушаются и прогоняются. Сего
ради вопием сие:

Радуйся, вражиих козней разрушителю.

Радуйся, злых бесов прогонителю.

Радуйся, от враг видимых и невидимых стено и ограждение.

Радуйся, оставленных врачами предивное поможение.

Радуйся, от бед и скорбей скоро избавляяй.

Радуйся, страдания в радость претворяяй.

Радуйтесь, Киприане и Иустино, скории помощницы и молитвеницы о душах наших.

Кондак 7

Хотящи мудрым евангельским девам поревновати, елеем добрых дел исполнилася еси, славная мученице Иустино, и, возжегши светильник души своея, просвещала еси люди Христовым учением, да познавше Господа Иисуса поют Ему: Аллилуиа.

Икос 7

Новую показа на тебе милость Свою Всемогущий Господь: Божественною бо благодатию Своею вознесе тя, преславная Иустино, на высоту духовного совершенства, яко и немощныя от недугов душевных и телесных исцеляти, и от духов нечистых страждущия от козней их лукавых свободдати возможеша. Сего ради вопием ти:

Радуйся, горняя, паче дольних, возлюбившая.

Радуйся, Богу всю себе предавшая.

Радуйся, серафимскою любовью к Нему горящая.

Радуйся, и нас любити Его всею душею научающая.

Радуйся, людей православных в вере утверждение.

Радуйся, девственного сонма украшение.

Радуйтесь, Киприане и Иустино, скории помощницы и молитвеницы о душах наших.

Кондак 8

Странно бе нечестивому игемону видети тебе, священномучениче Киприане, егда суду неправедному тебе предаде: ты бо, яко непоколебим воин Царя Небеснаго, со дерзновением Христа исповедал еси, во страданиях воспевая: Аллилуиа.

Икос 8

Всего себе Богу предал еси, священномучениче Киприане: не убоялся бо еси прещений лютых и самих страданий, обаче лицом светлым, благодатию Божиею сияющим, предстал еси судилищу нечестивому, подвизая всех верных воспевати ти сице:

Радуйся, веры Христовы непоколебимый исповедниче.

Радуйся, Пречистыя Троицы дерзновенный проповедниче.

Радуйся, силою Божиею духов злобы победивый.

Радуйся, огнем молитвы стрелы вражия попаливый.

Радуйся, яко мучения лютая ни во чтоже вменил еси.

Радуйся, яко в страданиях твоих Бога прославил еси.

Радуйтесь, Киприане и Иустино, скории помощницы и молитвеницы о душах наших.

Кондак 9

Всякое благое прошение наше, притекающих к тебе с верою, не отрини, мученице святая Иустино, ибо данную тебе от Бога благодатию изгоняти духи нечистыя, мучащия человека, бесы

прогоняются и недужным здравие подается, вопиющим Богу: Аллилуиа.

Икос 9

Ветии многовещаннии по достоянию не возмогут воспети вся труды твоя, святая Иустино, ты бо всем сердцем и всею душою Бога возлюбивши, все твое тщание и желание направляла еси, во еже святую волю Его исполняти. Темже и ныне нас, бедами и скорбьми отягченных, не оставляеши, но предстательствуеши за ны пред Господем, исцелениеи утешение нам даруя. Сего ради, восхваляя тя, взываем сице:

Радуйся, во благих прошения наша скоро исполняющая.

Радуйся, в недузех страждущия благодатно посещающая.

Радуйся, в молитвах наших теплое прибежище.

Радуйся, обидимым благое утешение.

Радуйся, верных ко спасению добрая наставнице.

Радуйся, в борениях сущим помощнице.

Радуйтеся, Киприане и Иустино, скории помощницы и молитвеницы о душах наших.

Кондак 10

Спасение всех устрояющи Человеколюбец Господь, по скончании исповеднического подвига твоего, увенча тя, святителю Киприане, венцем мученическим: исповедуя бо пред мучители Бога Истинна, в Троице Святей покланяемого, небоязненно подклонил еси под меч главу свою, воспевая: Аллилуиа.

Икос 10

Стена еси и щит, богомудре Киприане, всем усердно к тебе прибегающим и пред иконою твоею тепле молящимся: тебе бо дарова нам Всеблагий Господь в помощь и врачевство болезней душевных и телесных. Сего ради взываем ти:

Радуйся, яко Господу за нас молитвы своя возносиши.

Радуйся, яко пред Престолом Божиим о нас ходатайствуеши.

Радуйся, яко светом боговедения праведныя просвещаеши.

Радуйся, яко заблуждших на путь спасительный наставляеши.

Радуйся, дары целебныя просящим у тебе скоро подаваяй.

Радуйся, любящим и чтущим тя любовью сугубою воздаваяй.

Радуйтесь, Киприане и Иустино, скории помощницы и молитвеницы о душах наших.

Кондак 11

Пение всеумиленное ко Господу возносила еси, страстотерпице святая Иустино, егда мучения тяжкия мужественно за Него терпела еси; течение же твое исповедническое скончавши, радостно главу свою на вечное усечение преклонила еси, воспевая Богу: Аллилуиа.

Икос 11

Светозарною свещею на свещнице церковней сияеши, святая Иустино, светом благодатным отгоняючи от нас врагов видимых и невидимых. Мы же, с теплою верою и любовью к тебе прибегаючи, восхваляем мученическую кончину твою, взывая сие:

Радуйся, Бога Истинного дерзновенно проповедавшая.

Радуйся, о укрепляющем тя Господе вся возмогшая.

Радуйся, яко язвы Господа Иисуса на теле твоём носила еси.

Радуйся, яко терпением твоим мучителей победила еси.

Радуйся, мученическое течение твоё мечною кончиною увенчавшая.

Радуйся, Господа твоего страданиями и чудеса прославившая.

Радуйтесь, Киприане и Иустино, скории помощницы и молитвенницы о душах наших.

Кондак 12

Благодать дана вам от Бога, святии Киприане и Иустино, попирати силу вражию и всякое бесовское нахождение: вы бо страдания велия претерпевши, мученическою кончиною своею блаженства вечнаго достигли есте; ныне же предстоя Престолу Царя славы, молитесь о нас, во еже избавитися нам от пленения диавольскаго, да возможем непреткновенно пети Богу: Аллилуиа.

Икос 12

Поюще ревность вашу по Бозе и дивная и преславная чудеса ваша, величаем и восхваляем вас, священномучениче Киприане и мученице Иустино, таковую благодать от Бога приемших; молим же вас: егда в час смерти нашея демонския полчища обстоят души наша, тогда явите нам свое заступление, да присно вами избавляеми, взываем сице:

Радуйтесь, от находящих козней вражиих скорое защищение.

Радуйтесь, от скорбей и печалей избавление.

Радуйтесь, Христа до конца возлюбившии.

Радуйтесь, души своя за Него положивший.

Радуйтесь, в Крови Агнчей омывшийся.

Радуйтесь, во дворех Господних вселившийся.

Радуйтесь, к сонму святых сопричтении.

Радуйтесь, Трисиянным Светом озарении.

Радуйтесь, Киприане и Иустино, скории помощницы и молитвеницы о душах наших.

Кондак 13

О, предивнии и преславнии угодницы Божии, священномучениче Киприане и мученице Иустино, скории помощницы всем с верою к вам прибегающим, примите от нас, недостойных, хвалебное пение сие, и от недугов душевных и телесных вся ны исцелите, от враг видимых и невидимых заступите и вечнаго мучения избавитися нам Господа умолите, да купно с вами вопием: Аллилуиа.

(Этот кондак читается трижды, затем икос 1 и кондак 1)

Молитва

О, святии священномучениче Киприане и мученице Иустино, вземлите смиренному молению нашему! Аще бо временное житие ваше мученически за Христа скончали есте, но духом от нас не отступаете, присно по заповедем Господним шествовати нас научающе и крест свой терпеливо нести нам пособствующе. Темже, яко дерзновение ко Христу Богу и Пречистой Его Матери стяжавший, будите молитвенницы крепции и ходатаи о нас недостойных, да заступлением вашим сохраняеми, невредимы от бесов, волхвов и от человек злых пребудем, славяще Святую Троицу, Отца и Сына и Святаго Духа, ныне и присно и во веки веков. Аминь.

{{_LINK1_}}